

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba

Akbaba
52 Yaşında

— Partiler Demirel'siz hükümet istiyor. —

***günlük ihtiyaçlarınızı düşünüyorsunuz,
ya geleceklerini?..***

Yıl sonu çekilişinde
bir defada:

60 adet	100.000.. Lira
60 adet	50.000.. Lira
160 adet	10.000.. Lira
15 adet	50.000.. Liralık tahvil

Ayrıca

15.150 adet 1.000 liraya kadar çeşitli
para ve tahvil ikramiyeleri....

Sayın Mevduat Sahiplerine bol şanslar
dileriz.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi <https://ranney.org>

Daima en iyi hizmet

AKBABA

Yıl: 32 Cilt: 25 Sayı: 51 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 5 Aralık 1973 * Fiyatı: 150 Kp.

DEVİRLERE HAYIR, HAYIRLARA EVET!

HANI önlü bikiyedeki adam parşı soğanının başına çıkıp «Bre kodoşlar!» diye bir nâra patlamış da, bütün dükkâncılar merakla dışarı uğrayınca kâhkahayı basmış:

— Amma kalabalıklımızın yaful! Köti lâfi üstüne alınmanın tuhafı. Şunu belirtmek için anlatılır bu rîkâr. Ama o tutumun daha da tuhafı vardır.

İyi lâfe kızmak.

Bu tuhaflığın parlak bir örneği geçenlerde — bir adı da Okumayış Meclisi olan — Senatomuzda verildi.

Konusmak için kürsüye gelen bir üye şöyle şöyle başladı:

— Cumhuriyet Senatosunun devrimci üyeleri!

Sen misin şöyle başlayan? Cumhuriyet Senatosu birbirine giriverdi! Üyelerden pek çoğu inancımız bir öyleyle yerlerinden fırlamış, yunrudanmış sallayarak «Terhiv-e» harifî, kabildün illiflatlar yağdırıyor, larlı konuşmaya.

Konusmacı gerçekten ters başlamıştı söze. Ama kâhahatî terhiv-e, ilk değil, sadece aşırı timsarlıktı. Çoğunlukla tutucu olduğu pek iyi bilinen bir topluluğun tüm üyelerine «devrimci» diye hol kreseden şeref ihması dağıtmak yerlisi bir lâf havardalıgı idi.

Orası bellî de, kendilerine övünce şeref bahşedilen kislilerin şaşkınlıkla kaimayp öfçelenmelerinin nedemini anlamak güç.

Yoksa bu zıval «devrimci» adıyla günde hareket ve ileticilik küfür mü saymaktalar? Eğer öyleyse ömür boyunca devrimciliklî inancınların ve davranışlarının hastice devamı yapmış olan Atatürk'ün içinde bu imdüklerini sık sık nasıl üleri «ö. verler?»

Birçok varumcuların acemiden sonra parlamentomuzdaki sandalye oranlarını hakarak Türkiye'nin bir güclükler ve terakiler ülkesi durumuna getirmiş olduklarını söylediler. Aslında söz konusu durum ne bile özgüldür, ne de çok tere vahut güldür. Birçok kâhahatî sözünce örnek gösterilen İskandinav ülkelerinin her biri bizimkinden çok daha güçlüdür. Etkinlikli parlamento hâl meclislerle uğraşır (Hele İsvet'e eski İktidar nartivale mübalefet partisinin sandalye sayısı tıpatıp aynı! Ama oramları bile kimer ülke. şifin konuşmaları sanılmış olduğuna ve karışık kederler içinde bulun. düşünce iddia etmişler.

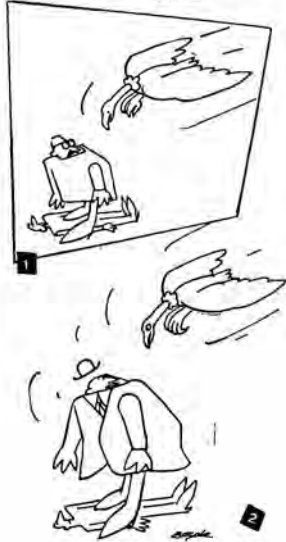
Biz elbette bir terakiler ve züclükler ülkesiviz. Ama sandalye sayısı karın oranından değil, birbiri, mîre karşı temeldik tutumumuzdan ötürü!

Bir düne yıl kadar önce dünya politika edebiyatına şu bulnmas sözleri da yine harikalar diyarı Türkiye'miz armağan etmiştir:

— Haverda havar vardır!

Hatırlayınız, harılın tarfından şahitler «Parlamentonun adı bir nânosu diye tamimlen hâkimet işlemi yapılmaktaydı. Ve politika yu

AKBABA'NIN RESİMLİ SERÜVENİ

— DEVAMI GELECEK SAYIDA

52 YIL

AKBABA bu sayısıyla 52 yaşına basıyor sevgili okurlar.

AKBABA'nın ilk sayısı Kurtuluş Savaşından İstanbul'a ayak bastığı günlerde çıkmıştı Mustafa Kemal orduları İstanbul'a girerken, AKBABA kanat çırparak alkışlıyordu muzaffer kumandanın... «29 Ekim 1923» AKBABA'nın sayılarında kayıtlıdır. Cumhuriyet'in altın devrini yaşamıştır AKBABA İstanbul'da barbar surlerinin hıncıyla geçmeyen işgal ordularının Türk bayrağını selâmlayarak gittiğini gördü AKBABA. Ölüm döşegindeki hasta adamın dirildiğini gördü... Türk fabrikalarını da Türk işçilerini, Türk tezgahlarını Türk kızının çalıştığını gördü... Yüzü güneş görme-yen Türk kadını Meclis kürsüsünde, parça kürsüsünde, üniversite kürsüsünde gördü. Ve bize bütün bu mutlulukları gösteren Atatürk'ü gördü. İki devrim, iki dünya savaşı gördü AKBABA. Nice İktidarlara, nice İktidar sahiplerini gördü. Cumhuriyet tarihini bütün olayları, satır satır, çizgi çizgi AKBABA'dadır. AKBABA bir tarih, bir mînah edebiyatı, bir sanat ve kültür hazinesidir.

Gülyerzülü AKBABA elliki yıldan beri her hafta yarım milyona yakın kişiye neşe, nükte, esprî taşımak için kanat çırpıyordu. AKBABA neşeyi temsil eder. Neşe ise, her insanın insanın ihtiyacını duyduğu bir şeydir.

«Emek gibi peynir gibi, hava gibi su gibi, biraz tebeşşüm, biraz kâhkah insanları lüzümlüdür. Genç, yaşlısı, kadını, erkeği her insan güler, gülmek ister.

Herbir okurun en bunalmış vaktinde bir güllüçkü yaratmak AKBABA'nın başlıca üküsü olmuştur, mutluluğumuzun 52 yıllık yolunu işte bu üküyle döşemiştir.

Kurucumuzun saygıyla anarak, 52 yaşına basan AKBABA'nın insan ömrünü aşkın bir görev sizlerin hizmetinde bulundugunu bir daha hatırlatmak istiyoruz.

AKBABA, önlümüzdeki yıllarda da sizleri gülmemele yaklaşırma cabalarını «altı sözler ve tatlı çizgilerle sürdürmeye çalışacaktır.

Nesimleze katılmasın mı?

pazemizin sağ kanadının bir bîdî. mü halkıyı yoklamasında sonucun olumasız çıkmasını istiyor, bunun için «hayır» cevabını «hayır!» olacağı propagandasını yapıyor.

O zamandan kalma bir alışkanlık

mu? Yoksa temeldik bir ulusal karakter özelliğinin etkisi mi? Bilinmez. Ama nedeli ne olursa olsun, bugün bîlâsî birbirimiz «Hayır» demekten zevk alır gibi davranmaktayız.

Ecevit, AP ile koalisyonu kabul etmedi. — Gazeteler —

Hayır demekte gerçekten de hünzura bir zevk vardır. Gerçi. Kokotlar kendilerini nâsa çekerken, bankeler kredi ricalarını geri çevirirken, o cevabı vermekten güldü bir sadım tedi aldıkları, ara sıra bile ederler.

«MSP. CHP'ye Hayır Dedil!»

«AP. Bütün Partilere Hayır Dedil!»

«DP. AP'ye Hayır Dedil!» v.b.

Tekrar edelim ki bunların hiçbirini pratik önem yok; en karmasık görünen durumda bile öküye yu bulunur ve her zaman bulunacaktır.

Asıl güçlüç, temeldik bu redetmele tirvakiliğimize. Yöneticilerimiz o (İptilâden kurtulamazlara kaderin bir gün su ya da bu hâkimde kendilerine «Hayır» diyeceğinden hiç şüphelenmezler!

AKBABA

— Demek yirmisekiz yıldır bu ka-
sabası muğdururuz na?
— Evet...

— Kocoka yirmisekiz yılda hiç-
bi yere ayrılmıdık, hiçbir yere
sürülmedik demek?

— Hayır hayır katliyan... Falc
bey prensip başlı insanıdır... Efen-
dim başınızı ağırtmazsam anata-
yam...

— Rica ederim siz dinliyorsunuz,
dedim aca...

— Efendim Falc bey dostum! Bu
aynı zamanda, Aliace de gördünüz.
Bundan 28 yıl önce gelmiş buraya
yerleşmiş... Önce küçük bir memur
iken, sonradan amirlerinin gözine
girmek müddür oldu... Onun buraya
geldiği zamanlar, CHP. İktidardır.

— Falc bey, ne zaman gösem,
yakasında mülaka bir altok roseti
bulunurdu. Dairesinde, tam Atatürk
resminin karşısında İsmet Paşa'nın
o çizgili pantolonu resmi, bakırsı-
ları rahmetli Atayla karşılıklı...
Sonra, evinde de misafir kabul et-
tikleri odanın en görkemli yerinde
yine İsmet Paşa'nın resmi duruyordu.
Konukların sanduğu kahve fincan-
larının üzerinde altıoklu bavraklar,
tabakların ortasında ise yine altı.
oklu bavraklar vardı. Kahveler içi-
lirken, olur ki bu altıoklu bavraklar
konukların gözlerini du-
vardaki İsmet Paşa'nın resmine ke-
rir, "Bakin Allahşakına, gözlerin-
den zekâ fıskırıyor mu?" derdi...
Konuklar başlarını sallıyor o devir-
de, ağzlarını ağız da hiçbir şey söy-
leyemezlerdi Falc bey. Falc bey,
enastan alıyveriyi yapıpı zaman, u-
zatmış kâğıt parann üstündeki, "Bak
mı Paşa'nın resmini gösterir, "Bak
mı resme bak, nasıl duruyor, degil
mi?" diye sorardı. İki zamanlar res-
mi bayram günlerinde günden mana
ve önemi belirlen konuşmalar da
Falc beye yapılmıştı. Anan efen-
dim, iste o zamanlar bizim Falc bey
çoşar da çoşar, Birinci İnönü, İkinci
İnönü zaferlerini anlatır, sonra
onun ardından Lozan'a geçer, bir

ara hüngür hüngür ağlayarak, "İs-
met Paşası, İsmet Paşası" diyerek
sözlerine son verir... Ama ben bil-
dim bileli Falc beyde öyle bir ön-
sizi vardır ki, yâni bu önsezi...
ayesinde Falc bey birçok vartayı at-
latmıştır. Yıl 1950 brofel, seçim-
ler olacak. Falc beyde bir değışik-
lik... Her gittiği yerde öyle istahı,
öyle ateşli konuşuyor ki, "Efendim
ne demek tek parti tek şef, elbette
bu melekette demokrasi varsa bir-
çok parti olacak" diyorodu. O za-
manlar bir kez "evine gitmişim,
Baktım yine konuk odasının duvarı-
nda İsmet Paşa'nın resmi duru-
yordu.

— "Falc bey, dedim, galiba bana "E-
le gelliyor ki ihtiyatsızlık ediyor su-
nuz."

Güldü Falc bey, yerinden kalktı.
İsmet Paşa'nın resmi yerinden a-
lınca şaşkımd kaldım. Altından Adnan
Menderes'in resmi çıkıverdi.

— "Benim için bir sanıyeliş is, o-
de... Hele şu seçimler yapılsın."
Seçimlerden sonra bir baktık, u-
hüüü bizim Falc bey, bir numaralı
Demokrat Partili olmuş... Evindeki
o kahve fincanları kaldırılmış, ye-
rine yanlarında Adnan Menderes'in
resmi bulunan fincanlar alınmış.
Daha öce astığı resmi beğenmemiş,
kocokocam bir Adnan Menderes
resmi bulmuş... Duvarlarını her
yanına, üşenmemiş karton üzerine
"Yetersi yer yazarak bir bir asmış...
Konuşması da sadece tek kelimele
olmuş:

— "Yeter yahu, bu memleketin çek-
tiği yeter!"

İşte o zamanlar bir taraftan da
namaza başlamış Falc bey... Önce-
leri yalnız konuşa namazlarını gider-
ken, sonraları Allah kabul etsin her
vaktini kılar olmuştur. Dairesine is-
te için gelenlerle her şunu konuşurdu:

— "Sizin mahallelin milyonci kâim"
derdi. İki şahid:

— "Mahallemin milyonci yoks de-
yinice, Falc bey anasna sövülmüş
gibi kazar, köprüdür."

— "Ne demek yok, arkadaş, iktida-
rın politikası her mahallede bir mi-
lyon, ama sizde is yoks, milyon
olmak istemiyorsanız Demokrat
Parti ne yapın? Siz zaten ancak

Halk Partisi yaparın. Alın yol ver-
gisini, milleti aç kosun, çürüt:sün
buğdayları" derdi.

İşini kotarmak isteyen vatandaş
ne yapısın, başını sallır, müddür be-
yin imzasını alabilmek için, hep "E-
vet evet evet" derdi...

27 Mayıs'tan hemen ilki gün sonra
bir baktık, Falc bey dairedinde
yok... Hepimiz telaş içindeydik. Aca-
ba Falc bey korkusundan bir taraf-
lara mı sığındı diye... Bir hafta geç-
ti Falc bey yok, iki hafta geçti Falc
bey yok... Üçüncü hafta haberi al-
dık. Mevazı Falc bey dağ köylere
yapmıştı. Neden ihtilalin neden
yapıldığını, Mayıs ihtilalinin neden
yapıldığını, ihtilal olduğuna köylülere
anlatıp duruyordu, ihtilali benimsen-
miş çalıyormuş... Hemen o günden
sonra bir baktık, Falc beyin hem
dairedindeki resim değışti, hem de
evinde... Hani o Milli Birlikçi su-
bayların resimleri vardı ya, onlar-
dan asmıştı her yana. Sığarsına da
değışmişti, 27 Mayıs ilçiyordu. Yü-
rüldü bile değışmişti Falc beyin.
Asker gibi yürüyor, asker gibi set
konuşuyordu... Şube başkanı-
nın yanından hiç ayrılmıyor, "Siz
görev yerin beyefendi, canımı bile
vereyim diyorodu. Kahve fincanla-
rıyla tabakları yine değışmişti Falc
beyin. Hem fincanların, hem tabak-
ların üzerinde birbirini kavramış el-
ler vardı... Kahve içen konuklarına:

— "Ha işte böyle, millette elele ve-
recetiz, her beraber kalkınacağız,
diyorodu. Neymiş o efendim her ma-
halede bir milyon, hiç olacak şey
mi? Yassada mahkemeleri olur-
ken, evindeki radyosu son kertesinde
dek açıyor, ayrıca bir hoparlörle de
pencerenden mahallelinin dinlemesi
için sokakla veriyordu. Arada bir
kendinin yüksek perdenen sesi du-
yuluyor:

— "Vah vah vasaah, yapıpır mı bu
millette yahu bunlar, yapıpır mı?" di-
yorodu.

Hele 27 Mayıs yıldönülerinde
külüşye çıkip öyle atıldını, öyle be-
cencan konuşması yapıyordu ki,
tüm milleti ağlatıyordu...

— "Olur mu böyle olur mu, kardeş
kardüş vurur mu?" diyor, kendi de
hüngür hüngür ağlıyor...

Adalet Partisi kurulup iktidara ge-
lince, bir baktık Falc bey, daha ce-
lim sonuçlarını almadın öyle bir
Süleyman Demirel resmi asmış ki
evinin ra: duvar boyunca... İki lin-
ter için fincanlarını değıştirmişmiş.
İki ama, gelen konuklara Süleyman
beyin resmini gösteriyor:

— "Yahu şu kafaya bakın şu kafaya,
her yerinden zekâ fıskırıyor mu
Allahşakına?" diyorodu. "Bu adam
başka kardeşim, çok başka. Kurta-
rızsa memleketi bu adam kurtara-
cak."

Konuşmasında da bir değışiklik
olmuştu o günlerde Falc beyin. Ha
haritlerini yutuyor, "Süleyman, de-
ğışice, gelice, geldice" diyorodu.
Sonra durmadan gözlerini kırıyor,
sorarlara da:

— "Gözlerime bak, anlaşırsın" diyor-
du. Dairesinde kocokocam bir Sü-
leyman bey resmi, tastamam ma-
sasında başına süsleniyordu. Çek-
mededen çıkardığı sigara, kıraltı, ki-
ravatı kıraltı, hattâ nerden bulmuş-
sa, açıldığı zaman üzerinde bir
kıratın durduğu şemsiyesi bile var-
dı Falc beyin. Evinin her yanını da
kıraltılar donatmış. Ben hiç tu-
valetine girmediğim amama, destur o-
turdüğün yerde tam karşında da
bir kırat durur, set seyredirmiş...
Meyve tabakları, yemek tabakları,
her şey kıraltı olmuştu Falc be-
yin... Hele kahve fincanları, her ya-
nında Demirel, telveyi süyrüyor,
dibinden bile Demirel çıkıyordu...

Sonra evinin orasını burasını do-
vizlerle de doldurmuştu, "Nuru U-
fukları Geliyor", "Otuz Milyon Ozel
Sektör", "Kocay Köprüsü ve Keban
Barajı" yazıttımsa başı şeyler yazı-
lıydı... Kulik bağışında da bir-
kım değışiklikleri olmuştu Falc be-
yin. O güne dek fôtr giymeyen Falc
bey fôtr giymeye başladı. Pantalo-
nuu bollaştırdı, hacı pantolonları
gile yapılmıştı. Başlarını da kasat-
maya basladı... Hattâ gülleri, is-
le Süleyman beye benzetmeye ka-
cıyor, durup durup, "Ha ha haas"
diyerek kahkahalar atıyordu...

12 Marttan sonra bir şeyler oldu
Falc beye... Zavalılık çok kişi has-
ta zamanıydı. Çünce başını ver-
kaldıramıyor, burnunun önüne ba-
karak, dairedine diyorodu, orada ga-
laşma bitince tekrar evinin yolunu
tutuyordu. Bilmiyoruz artık, gü-
nahı söyleyenlerin boynuna, gitya o-
na ne yapıyor, veren paşaların da
resmini bulup buluturmuş Falc
bey, o resimleri ne olur ne olmaz
diye sümenlin altında saklıyor-
muş...

Falc bey en düştünceli günlerini
su 14 Ekim seçimlerinde geçirdi...
Ecevit'in resimlerini hemen doldu-
ruvermişti evine seçimlerin yapıldı-
ğının üçüncü günü... "Yahu, diyor-
du, anlaşıldı Karamoğan'dan başka-
sı bu memleketi kurtaramaz... O
ara görüştük Falc beyde, hattâ evi-
ne gitmişim... Baktım duvarda E-
cevit'in resimleri vardı. Sonra "E-
sola dovizlerini asmıştı yine, "Ak
Günler", "Toprak İşleyenin, Su
Kullanmanın..."

— "Fekiyl Falc bey, dedim, koalis-
yon olursa ne yapacaksınız?"
Falc bey güldü, hemen anımdaki
sandığı açarak içinden bir 99'luk
tesbih çıkardı:

— "Baks dedi... Onun ardından bir
takke çıkardı, bir mest çıkardı...
Sonra nereden bulmuşsa bulmuş,
bir de Erbakan resmi..."

— "Ben koalisyon hazzımı" dedi...
— "İsmarladım, şöyle bol paça
pantolon, geniş yakalı bir ceket ya-
pılıyor. Yâni anlayacağın, yarı
CHP'li olacakmı, yarı MSP'li..."

— "Fekiyl, dedim, ya CHP, ile MSP.
koalisyon yapamazlar..."

— "Aman be kardeşim, dedi, düşün-
düktün seve bak. Ben her türlü ko-
lisvona hazzım... İste bak, bu san-
dığın içinde Bozbeli'sinden tutu-
r, Fevzihoğlu'suna kadar her türlü ko-
lisvona malzemesi var..."

İşte böyle beyefendi bızım Falc
bey...

— Yağ darlığı başlamış...

— Tabii başlar kardeşim. Hürriyete yağ çekinceyizdi sukurdu!

Define Ortakları

* BİR PERDELİK GÜLCÜĞÜ *

BİR PERDELİK GÜLCÜĞÜ

Sahne : Vatan

Oynayan : Dört kafadar.

Küheylân

Kozbeyî

Sertbakan

Tezçoğlu.

(Dört kafadar, bir mahalle kahvesinde, buğulu camdan dışardaki yağmuru seyrederek gibi görünerek konuşmaktadır.)

Konuğu her ne kadar etrafa çıkartmamak için çaylarını yudumluyorlarsa da, hararetili bakışmalarından, aralarında bir define ortaklığı meselesi olduğu, bu defineyi kısa zamanda bulup bölüşmeleri gerektiği seziliyor.

Aynı zamanda, karşılarında Karaoğan denilen bir dişi rakibin de bulunduğu anlaşılıyor.

Eee... Kolay değil define bölüşmek... Aralarında elbette bazı hırslamalar, gürlmeler de olacaktır.)

KÜHEYLÂN :

(Eli şakağındadır. Saçı olmadı; için başını kaşıyamaz.)

Biliyosunuz beyler, en fazla ben yorulдум

Hem bir daha barışmam, sizlere çok darıldım.

Mızıkçılık ettiniz; Kozbey ile Sertbakan

Define elden gitti, budur içimi yakan.

Herkes bıraktı beni, bir Tezçoğlu'ndan başka,

Defineyi bulursak onda da niye başka.

Onderiniz olarak vakityle pek çok koştum.

Birlikte çalışırken nice gürlüdüm, coştum.

Hedefte yaklaşıırken en kritik zamanda,

Ortaklığı bozdunuz, yazar mı bu kitapta?..

TEZÇOĞLU :

(Gözlüklerini düzeltirken konuşmaya katılır.)

İçinizde skili, en bilgeniz öz benim,

Üçünüsü de ayrı, ve yürekli severim.

Aklım eriyorsa da tutumuyorum parmaklarım.

Siz kazmayı sallayın, ben parayı saklarım.

Ben size demedim mi? Bu böyle olur, diye

Benden herkesten birer Mavi Boncuk, hediye.

Hanginiz bulursanız bu anlı defineyi

Unutmasınız elbet, Tezçoğlu'nu görmeyi...

KOZBEYİ :

(Bir hayli küllanbeyi ama yine de ağbı, diyerek konuşur.)

Biz senden kopar mıydık? Etme Küheylân ağbı,

Definenin tümünü alırsz sandık, tabl.

Şimdi anlıyorum ki, bu iş hem ya, hem ıslak.

Tekrar kucağına, emteyim hiç lak lak...

Define gider elden ayrı ayrı kalırsın.

Karaoğan bastırır, biz ne kadar başırsak.

Sen de gel kucağıma, öz kardeşim Sertbakan

Elele tutuşalım, bakma öyle hiç yan yan...

SERTBAKAN :

(Eli çenesindedir ve de sert sert bakmaktadır.)

Yüzünüz ne sarıdır, ne kırmızı, ne yeşil,

Sizle anlaşamam, renginiz belli değil.

Kolkola yürüyelim, der künde atarsınız, Renksizler, defineye soğuk su katarsınız.

Arkandan dışı bileyip, önümde gülersiniz, İlk fırsatta harcanıp, bitimim dillersiniz...

Defineyi bulsanız bilmem ki sonuç nedir?

Çünkü o definenin anahtarı bendedir.

Herkes benim kardeşim, Adem'e varır köküm,

Kim olursa olsun: Esselâmı alayküm...

KOZBEYİ :

Dördümüz bir olalım, ezilsin Karaoğan

«He» de, bu iş de bilsin, haydi canım Küheylân

Her ne kadar ben sana çok alış tutumama da,

Gecmişinden ömrek al, bunu da umursama.

Yalnız bir küçük şartım: ekip başı sen olma,

Ya ben, ya da başkası... Yutulmaz mı bu doлма?...

KÜHEYLÂN :

Sen dreyi görmenden paçaları sıvırsam,

Yüzünü önce aldın, şimdiki astar ararsın.

Çok geçmişiz Kozçoğlu, böylesi köprülerden,

Atımı sana verip, ben geçeyim nereden?

Çelmeyle siz takınız, başımdan gitti lacım,

Artık çekiliyorum, dinlenmeye muhtacım...

SERTBAKAN :

Eğer benim bakışım olmasaydı böyle sert,

Başınıza açardı Karaoğan büyük dert.

Buğüne dek renksizken, yüzünüze renk gelir,

Benim başkanlığında bir ekibe ne denir?...

Define takımınız selâmetle ahr yol,

Bu sayede havasını alınız olur bizim sol.

TEZÇOĞLU :

Ha gayret arkadaşlar, yaklaşın daha daha,

Eğer istemiyorsam gözümlü çıkın vallah.

Olur ya, aslan payı, bana da yarar işik.

Birkaç hisse dışırsen durum olur gayet sık.

Geliyor ha, Karaoğan, sakın ha kapırmayın,

Birlikte vuruşalım, teke tek oynamayın.

KÜHEYLÂN :

(Kendi kendine söylenir.)

Ortaklığa yanaşsam, beni parçalar bunlar,

Ortak olmazsam eğer, rakıp Karaoğan var...

(Yüksek sesle)

Hayır diyemem size, tez ekibi kuralım,

Ben çekilsem de iştin hazırdir adamlarım.

Sakın kavga etmeden defineyi arayın,

Benim yerime vekil, bizim Seçtiği sayın.

KOZBEYİ — SERTBAKAN

Yaptın büyüklüğünü, sen Küheylân ağbım,

Şimdiden sayın bizi; defineye sahibiz...

PERDE

Fikret YILMAZ

KOV! 2 KÖM

SAĞER
ZORLU

BURHAN FELEK
(Gazeteciler Cemiyeti Başkanı -
Fıkra yazarı)

Niçin Güleriz?

Dergimizde 35 yıldırınca dolayısıyla mizah yânetici taunumuz ki-
şilerle paylaşımız bir röportajı sunuyoruz. Etkili yânetici mizah
edebiyatımıza ısk tosunu Akbaba'mıza gösterdikleri yakınlık ve
hüsn ve kâmilîleri teşekkül ederiz. Yan âlemimizde Sui-
vi Sâniye düzenlediği bu röportajda emphur kişilere sorduğu
sualleri ve onların verdiği cevapları bulacaksınız...

VASFI RIZA ZORU

(Şehir Tiyatroları Yöneticisi -
Aktör)

SUAL - Size göre mizah nedir?

CEVAP - Mizah, kâlimelerin ve
özümlerin, asıl münâsılân altında
gizli olan (fıkra) espi dediği
miz), nükt ve eski tabirler mas-
munlardan ibarettir.

SUAL - En çok sizi ne güldürür?

CEVAP - En çok bizi beklenmedik
münâsibetler seyer güldürür. Ma-
sela, bir adamın dilini çıkarması
tabii bir şeydir. Ama bir yânetici
mahkemede dilini çıkarması her-
kesi güldürür.

SUAL - Güldürmenin tarifini ya-
par mısınız?

CEVAP - Gülmek insan tabiatının
bususiyetlerinden biridir. Yâni
insanlar güler. Hattâ münâsib
tu-
sarı tıril ederken, gülen hayvan d-
yenler olmuştur. Gülmeyi fıkra,
lojik tabii yapmam. O doktor,
lara alt bir iştir. Gülmeye bir hoş-
lanma ve has etmemin teşahhü-
dür.

SUAL - Size göre, dünyanın ciddilleri
mi yoksa gayri ciddiller mi idare
ediyor?

CEVAP - Bana sorarsanız mizahla
ciddiyet arasında bir münâsibet
yoktur. Yâni, mizah bizzat ciddi,
bazı da çok gülünç olur. Dünya-
ya da idare edenlerin ciddiyeti ve
ya gülünçlüğü olayların gelişmesi-
ne bağlıdır.

SUAL - Espri ve mizahın anis-
maynı birli size neyi hatırlatır?

CEVAP - Bu suale cevap vermek-
ten ziyade bir mizal vereyim. Bir
Akba, aklarımsız... adan diler.
Fıkra bittince efsane ne olmuştü
diye sorar. İşte bu sorudumuzu su-
alın cevabıdır.

MUAMMER KARACA

(Tiyatro oyuncusu - Aktör)

SUAL - Size göre mizah nedir?

CEVAP - Kendini müllete, vâna
adadığını iddia etmek yolunda na-
tiosini yrtan adam kadar hiçbir
şey mizahi belirtmez. Çünkü
dünya kurulduğundan beri insan
de kendi menfaatlerini düşüngeç
mıdır. Bunun aksini iddia eden-
ler ancak asayişe koğuşlarında bu-
lunur.

SUAL - En çok sizi ne güldürür?

CEVAP - Muhterem büyüklerin ve
sosyal kurumların başında göste-
ken köpeksever hamdîdlerin, fu-
karaya bulgur dağıtıp, stili koltuk-
lar üzerinde ve sıcak salonlarda
briç oynamaları beni nedense çok
güldürür.

SUAL - Sizce dünyanın ciddilleri mi
yoksa gayri ciddiller mi idare edi-
yor?

CEVAP - Dünyayı ciddi görünüşle-
ri altında komik savırı adamlar
idare eder. Mesela Hitler veya
Mussolini'ye bakıp da, gülümeyen
hiçbir canlı varlık yoktur. Bu-
ların arasında som zamanlarda
dansöz nevins girenleri de vardır.
İndir Gandi ve Goide Meir gibi...
Çünkü bençe dünyanın idare etme-
ye kalkıp da komik duruma düş-
meyen kimse şimdiki kadar gel-
memiştir.

SUAL - Espri ve mizahın anis-
maynı birli size neyi hatırlatır?

CEVAP - Hâsı ve milliî soyan
bir beriften borç para veya yar-
dım istemli hatırlar.

GAZANFER ÖZCAN
(Tiyatro oyuncusu)

SUAL - Size göre mizah nedir?

CEVAP - En asik süratli ve kölmü-
sar bir insan, bir anda o havadan
kurularp, gerek sözle, gerekse ya-
zyıla güldüren anadır.

SUAL - Sizi en çok ne güldürür?

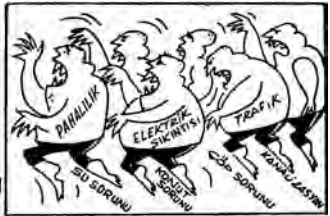
CEVAP - Beni en çok güldüren
şey, karışmadığını anı olarak ke-
limeleri yanlış yerde kullanması,
aşırması güldürür (Şak üstünde
damdagan - Çakları katma) gi-
bi...

SUAL - Güldürmenin tarifini ya-
par mısınız?

CEVAP - Karışmadığını etirir sis-
temi laçka hale getirip, âdetle
göz alar gibi, lâl gölmü alıp ve
seyirciyi ters köşeye yatırp rayı
kaydetmektedir. Bu sportif bir tarif
gibi görünüre de biz de sahned
aynısını uyguluyor. Aşırında eşof-
man, sahned talimî semelirdir ve
pıyorus.

SUAL - Sizce dünyanın ciddilleri mi
yoksa gayri ciddiller mi idare edi-
yor?

CEVAP - Görünüşi gayri ciddi o-
lan insanlar mülakat som derese
ciddi insanlardır. Tavuk mu yo-

BİRİGİLTE BİZİM KÖYDE

KENAN AKINCI

ONSEKİZİNCİ kuşaktan akrabam olan Birigilte Bardot bizim köye, Kelçavuş'a gelince... Şaştınız mı? Bu çağın bu yüzünün bu yıllarında da bir şeylere şaşılabilen kişiler var demek? Şaştım doğrusu!.. Ne diyorduk?.. Ha.. bizim Birigilte köye gelince, haber kulaaktan kulağa büyük bir hızla yayıldı. Araba daha eve varmadan duymayan kalmamıştı köyde. Herkesin gözü bizim evin sundurmasına dikilmişti. Çöçuk çocuk evünün dışından, karı kızın kendi avlularının içinden bizim evi gözlüyorlar.

Arabasına pek ilgi duymadılar. Alamanıyılarında da var böyle arabalar. Zenginlik belirtisi de sayılmaz arabalı olmak. Alamanıyalı Çoçuk Hasan'ın daha geldiği günün akşamı veresiye çıgara aldığını, Küçük Hüseyn'in izinden dönerken borç para alıp gittiğini bilmeyen yoktur köyde. Onların ilgisini çekene, sevgili akrabamın kılığında. «Sizin Alamanıyılarında yok mu?» diyeceksiniz. Yok efendim! Bizim Alamanıyılar günümüzde mi değiştilerler yoksul köy dışında mı, da Alamanıya'da öyle mi gezerler bilmem, köye bizimkilerin kılığıyla gelirler.

Yalnız salvarlarının kumaşı daha gözalcı, kara bürğüleri daha parlak karadılar.

Fakat bu bizim kızın kılığı bir âlem... Şağ baş darımadığın. Üstündeki giysiyi aşığıya çekseniz üsttan daha beteri görürkeniz. İyisi mi, olduğ yerde kalsın diyelim. Ayak-kabı niyetine giydiği boyalı, acayip takunyaları yapanın da eli bir şey yapışmazmış doğrusu. Bu meretler bu kadar da yüksek ve kaba yapılmaz ki!..

O daha avlu kapısından evin kocakarıları bir bir okudular: — Demek bizim Birilic bu?.. — Az da birilic değil ya! — Şu üstündekine bak.. Bebe fistanı..

— Bürgüştün salvarını giyme-miş. İrezil olduk ekleme..

— Bakalım var mı ayol? Zarlık, fıkarakış üstünden akar, gözme-misin?.. Şu pabıclarına bak hele... Pabıc değil, taktak.

— Oyle öyle.. Pistananın eteği de sapak saçak. Üzümün da sonradan eriv'in döklümüş besbelli. N'apsın fıkara?..

— Vantası bilem yok da, heybe gö-zünü asmış boynuna. A aa!.. Heybe gözü değil, yeme torbası o, kuz!.. Bak şu fıkarağın ettiğine..

— N'apsın garip?.. Eh, değil mi ki hissim olmuş, kovacak değiliz ya!.. Geleni kuzmetinden gelir.

— Aman Seblle kardaş, bunun kendi ne ki kismet ne olsun?.. A-ma dediğin gibi hissim tutulmuşuz bir kez. İster istemez baştırızma ba-saçağz.

Yavlanıa kirta karşınıza geldi Birigilte.

— Pek de çırkınmış. dedi Seblle teyzem. Şu dişçizlerine bak, kazma gibi..

— Oybe... dedi anam. Suratı da

gilli. Gözleri matlak patlak, kurbaga gözü gibi. N'apsacan, Cenabı Merv-lam öyle yaratmış; hikmetinden su-al olunmaz.

Birigite hepimiz bir bir süzdük-ten sonra:

— Seyrettin dayım hangizni? dedi. Babam, «İşu baş belası da nerden geldi başma?/» der gibilerden kay-gıyla suzerek:

— He, benim!.. dedi.

Konuğumuz sarıldı babamın boynuna. Neye uğradığını anıyamadı adamcağz. Şapır da şapır, şupur da şupur... Otakiler ve ben şaşırma-yı bile zaman bulamadık. Hemen ayı-saldırına bizler de uğradık gülmek. Kızın böyle şeylerde oldukça usta olduğuna belli. Ananım teyzem, elleri-ni tersleye yanaklarını sıdılar. Yer gösterdik, oturdur.

Onun seriverenini gazetelerden iyi kötü izleyen köyün konuşmaları: «Böyle giderse bu sizin kız sırası bize de girececek» diyorlardı. Fakat bu kadar tez olacağını kimse um-muyorduk doğrusu. «Dünya pek kü-tük sayılmaz. Üzerinde yavaşna nü-fusun da aşağı yukan yarıncı erkeğ olduğuna göre..» diye düştünüyor-duk.

Bizde gelenek olduğu üzere hepi-miz sırayla ve aynı sözcükleri kul-lanarak halini hatırları sorduk. So-nunda pek meraklı yaratılıştan olan Seblle teyzem:

— Eee, anlat bakalım, neler gör-dün, neler geçirdin?

Anlatmaya koyıldu. Neler görüp neler geçirmedi mi ki!.. Şimdiye ka-dar doğuz koca, onsekiz sevgili, o-tuzaltı flört, bilmem ne kadar bil-mem ne değiştirmiş... Fakat aradı-ğı mutluluğu bulamamış.

— Mutluluk ne ki? diye fısladı Seblle teyzem.

Anam:

— Yanı eline bir şey geçmemiş, dedi.

Desene dümdüz bakırmışlar kuz!

— Helbet... Vıcıcansız heriferi!

Patlak gözü, çilli suratı, diğren o-saklıyış, şu onun değil ya!.. Onun elinde ne var? Hadi beğenmedin, at-tın başından; hiç olmazsa biraz ust-baş düztür!..

Eve yerleşen Birigilte'nin durunu bizimkilerin başına iyiden iyiye dert oldu. Nasıl etsek de suncağın ha-yırınıyia başgöz etsek?.. Şöyle eli ayağı düğün bir istelik de çımsı-yor. Köyün bekarlarını ağız arı-yoruz; orali bile olmuyor adamlar. İşin garbine bakın; bizim stükü-lü de kimseyi beğenmiyor!.. Hoş, bir isteyen kıssa onun ki mi dinler?!

— Zamlar devam ediyor. —

Kız kışına bu böyle şeylerde söz mü düşermiş? Ne var ki istemiyor «sın oğlu

— Ben böylesini alıp eş dost ara-sına nasıl çıkarır? Karı dediğinin biraz etti budu olmalı..» El yıldı düğün olmalı.. Üstüne başına bak-malı.. Elime iş gelmeli.. Böyle yeili kafa olup, sokak sokak gezme-meli.. Sonra.. Sonra hiç olmazsa birazık da elive yapmamı bilme-li!.. Ayrica onun başından atan bil-mem kaç kişilik garibanıdan biri de ben mi oluyum ya?..

Günlerce gahaldık. Ne kızmı-zu kimseye, ne de kızmıza kimseyi be-ğendirebildik..

Bizim köyün en yoksulu; kimse-siz, kendi halinde dedikleri türden Birigite bu Uyz Kerim varır. Aklı e-tişinde calırsı da, çokça hoş ge-zer. Onun bunun verdikleriyle kar-nını doyurur. Ev bark yok. Senin benim arpağında mı da gübreli-gedide yatar kalkar.

İşte bu Uyz Kerim, bizim yoldan geçiyor bir gün. Şağ sakal bibririne karışmış. Sirtında ceket kaput ar-sı, lime lime bir sey var. Pan'olan-nunun bir paçası dizden kopuk. Bir ayağından çorak yarılmış, eski bir çizmeye, öbür ayağından sırmalı dolak-lı bir çanık.

Bizim Birigite bunu görmeseyle bir çıkıştı kopardı, atkı kendini yola. Oğlana sırtınımasiyya yere yu-varlandırlar, bir ara toza damıma kesti orası. Toz dağılıp, görüntü-le-ri belirginde baktık, kız eve doğ-ru çekiler, oğlan kurtulup kaçırma diye direnir. Yanlarına vardık:

— Nedir, ne oluyor? dedik.

Meğer bu Uyz Kerim bizim közn yıllardan beri dışıderine yaşattığı erkekmış.. Onu ancak o mutlu ede-bilmiş..» Daha ne der de ne der..

Her ne kadar akrabamız başgöz etmeye azımlıysek de bu duruma pek sevinmemişti. Fakat Uyz Ke-rim yeniden kaçıp kurtulmak için yekineince ağırızma gitti. Hele ba-bamın bilsitüden tepesi attı:

— Vürü ulan terezi şimdî alırım ayağının altına ha!

Bir kolundan da o tuttu. Kerim'in: — N'olcak işte.. Yoksul musun.. Kimsesiz misin.. diye yakarup ho-murdanmalarına bakmadan, eve sı-rıldılar.

Hemen o gece imanı çağırarak, ni-kâhlarını kuydık. Ertesi günü 66 koyduk arabaya ikisini, Kerim'in sırtlanmalarına bakmadan yolcu et-tik.

Hani gazetelerde «B.B.'nin sevgili-si yakışıklı hipp..» diye övül edi-len kişi var ya, işte bu kişidir o... Bu konudaki tasamızı, kaygıncı-bitti sanırsınız değil mi? Ne gezer!.. Ondokuzuncu göbekten akrabam o-lur; Twiggy diye bir kızcağzı vardır. O da «yıkada geleceğini nazması Kara kara düştünüyoruz şimdî..

— Ne yapayım karıcığın, senin «dokunulmazlığın» var!..

Benzet meylim!

INSANLAR gerçekten tuhaf yaratıklardır. Atalarının maymun olduğunun söylenmesinden hoşlanmazlar. İçlerinden hangisine «maymun» desensiz kızar, kavga çıkarır. Ama maymunlarla birçok özellikleri paylaşmaktan pek az utanır.

O temel özelliklerden biri taklitçiliktir. Maymunlar nakış haşkalarını taklit ederler.

İnsanlar da...

Türkler aslında dünyanın en yaratıcı (yani en az taklitçi) kavimlerindenidir. Tarih sahnesine çıkışlarından bu yana, özellikle devlet kurup yönetme alanında sayısız yenilikler armağan etmişlerdir insanlığa.

Geleceğim birbucuk yüzyıl kadar önce «İlle de Batılılara benzeyeceğiz» diye bir derde düştük üşşeli toplum yönetme alanında ki yaratıcılığımızdan uzaklaşmış, maymunca bir taklitçiliği benimser olduk.

Son yıllarda birçok düşüncelerimiz, yazarlarımız, çizicilerimiz kamuyunun dikkatini bu yöne çektiler. Sanatta, bilimde, genelikle yaşamımızda düzenlemeye kopyacılıktan sıyrılıp kendimize özgü üslup bulma gereğini toplumuz anlamaya başladı. Öyleyken —asıl ustası olduğumuz— toplum yönetimi alanında hâlâ taklidi kalışımızın örneklerini kördüğçe saymamak elde değil.

Bu örneklerin belki de en geniş çaplı ve önemlisi devletin resmî plancılar ve yöneticiler. Onlar tarafından çizilen temel rotamız halkımıza şöyle açıklanır:

Türkiye 1995 yılında ekonomik bakımdan aynı bugünün İtalya'sına benzeyecekmiz!

Toplumumuzun tüm başka ülkelerden ayrılan kendi biri kimine ve özelliklerine göre yapılan tarife filan duruma geçecek anlatmak varken bir başka memleketle benzeyeceğini söylemenin gerekçesizliği bir yana, ne-
de-
fi-
de İtalya'nın seçilmesi anlayışla belirlenmiş gelirdir!

Acaba sayın plancılarımız her ne pahasına olursa olsun bir Ba-

ti ülkesine benzeyebilme telaşından sıyrılıp söz konusu hedefi soğukkanlılıkla inceliyorlar mı hiç?

İtalya; müziğiyle, canlı velevle-
stilye, içinde hayli bileli sivilize
kayışlırılmış da olsa göre güzel
görünen sarıya bulaşmış bir yerdir.
Ancak bir türlü giderilemeyen e-
konomik güçlüğü, yönetim bu-
nalımları, toplumsal çatlıklarıyla
la «Avrupa'nın çöküntüsüne en yakın
ülkesi» sayılıyor bugün.

Birkaç gerçek ve istatistik be-
lirterek anlayışım İtalya'nın pe-
rişan durumunu.

Bizim hükümet bunahımı adını
verdiğimiz durum İtalya'da müz-
min bir özellik. Bir sürü parti-
nın kurduğu koalisyon o ülkeyi
sekte yıl durmadan değişen kabi-
netlerle yönetmeye çalıştı. O sü-
re içinde parlamentodan önemli
denilebilecek çapta sadece beş
kanun tasarısı geçti!

Bir yıl önce o koalisyon bile
dağıldı. Yerine sürekli bir hükü-
met kurulamamakta hâlâ.

İtalya'nın yıllık ekonomik ge-
lişme hızı 1971'den bu yana yüzde
ile ile yüzde üç arasında de-

ğişiyor. (Japonya'nınki ortalama
yüzde 13, Brezilya'nınki yüzde 12,
bizimki yüzde yediye yakın.)

Sanayileşmiş ülkeler arasında
en kötü enflasyon İtalya'da.

Ayrıca ülkenin işsizlik oranı da
çok yüksek. Ve güldüre artıyor.

Eğitim durumu yüreklere acı-
lıksaulların sınırlarında otu-
rak yer kutluğundan birçok öğre-
niler ayakta ders dinliyor. Öğre-
tmenler kendileri iyi yetiştiril-
memiş oldukları için çok yeter-
siz. Orta öğretime başlayan çö-
küklerini ancak dörtte biri mezun
oluyor. İtalyan üniversitelerinde
ki öğretim ise o kadar kötü ki
orarlardan alınan diplomalar bir-
çok Batı ülkelerinde geçersiz sa-
yılıyor.

Devlet mekanizmasının çarkla-
rını bir milyon aşkın bir e-
gerekiz memurlara ordusu pasan-
durmış. Bu asaklara rüşvet ver-
meden en küçük işin yapılması
olanağı yok. Daha kötüsü, öne-
mli işler rüşvet verilerek bile ya-
pılmıyor.

Bir ilkokul binası yaptırılma-
sıyla ilgili tasarının Bayındırlık
Bakanlığına onaylanması en az

üç yıl sürüyor. Daha büyük tasarı-
lar arasında en yil bekleyenier
hıttâ kayıplara karışanlar çoğun-
lukta. O yüzden parası ayırdığı
halde gerçekleştirilememiş tasarı-
ların portresi 250 milyar Türk li-
rasından fazla!

Asayiş dersensiz rezalet. Çalgın-
cı terör eylemlerine yönelen sö-
zümene «sol» servencilere İtal-
ya'nın dev komünist partisi bile
söz dinletmiyor. Buna tepki gös-
teren şıkm aşırı sağcılar bir
hükümet d-rbesi başlatmakta ol-
tukları söylentisi var. Bazı ya-
bancı gözlemciler eğer önümüz-
deki aylarda durum düzelmese
İtalyan ordusunun yönetime el
koymak zorunda kalacağı kan-
sındalar.

İşte böyle bir ülke bizim 1995
yılında benzeyeceğimizi söyleyen
İtalya...

Kuzum biz o durumlara yönel-
meye mi çalışmaktayız, o dü-
rmların kurtulmaya mı?

Taklitçilikten kurtulmadıça
bütün çabalarımız boşuna. May-
munların dönüp doluşup gelecek-
leri yer ya ormandır, ya kafes!

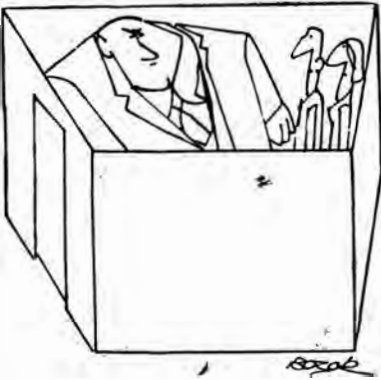
Refik ERDURAN

Yazısız

Pahalılık korkuncu bir hal aldı. — Gazeteler —

— Türkiye'de üç kişiye bir oda düşüyormuş. —

PAZARTESİ :

Başta «Baş» olmayınca...

Hepimiz öyleydi çocukken: Babamız, aile reisimiz, şu ya da bu sebeple başımızdan uzaklaştı mı düğün - bayram ederdik. Denetimden, yönetimden ve düzenli bir yaşam disiplininin kurulmasının çocuğu bir sevinciydi o. Bu konu nereden aklıma geldi, biliyor musunuz? ..

Türkiye Cumhuriyetinin devlet çarkında sorumluluk ve görev sahibi kişilerin büyük çoğunluğu, ayıldanberi bu hava içinde de ondan... Sayın Naim Talü hükûmetine geçici bir «Seçim Hükûmeti» gözüyle bakan birçok makamlar, zaten (ie-denberi, başlarında aile reisi bulunmayan kayıyın çocukların «Serasâ» ışığı içindeydi...

Şimdi... Bir de hükûmetin kurul-

ması işi gecikince... Kendilerini o. duğu gibi bırakuverdiler...

Müsteşarlar... Genel Müdürlük... Genel Müdürlük yardımcılar... Şube Müdürlükleri... Daire Başkanları... Valiler...

Aklınıza gelen ve gelmeyen nice sorumlular... hep aynı geveşedik, hep aynı aldırmaşık içindeler...

Eski «Bakan» nasıl olsa gidici... Yeni «Bakan» belli değil henüz... Üstelik ne zaman belli olacağı da, ne kadar süre görevde kalacağı da belli değil...

Vatandaş müracaatları dosyalarda yatıyor... Dilekçeler sümenlerin altında, ya da (Gelen Evrak) dosyasının içinde istihbarate çekilmiş...

Cevaplar baştan savma... Varsa hiç yok. İşler, sorumsuz yüreklerin keyfine kalmış...

Bir rahavet... Bir kendini bura- kış... Bir denetim, gözetim ve yöne-

tım ferahlığı ki... Hayret ve dahşet verici...

Kurulamayan hükûmetin dediko- du ve yorumları dururken esas iş- lerle uğraşmanın gereği var mı?

Yarın... kabine kurulacak... Yeni Bakan, makamına alıştıktan sonra chasraltı edilen pek çok konular, baştan savma yapılan pek çok işler ortaya döküldüğünde:

«— Pek sayın Bakanım, diye ger- den kıracaklar... Şey efendim... Biz yapacaklık da sizden önceki Vekil beyefendi... Şey dedi de... Marmafih derhal inderiz koruy- efendim... Enredersiniz beyefendi... Başüstü- ne!.. Derhal efendim!..»

Ve «Yeni Bakan» ın ağırlığı orta-

ya çıkana kadar, bu kez koalisyen çatısında çatırılma başlayacak... Ye- ni Bakan, yeniliğini göstermeden eskimiş olacak...

Ve... Aynı kısır döngü devam ede- cek...

SALI :

Otomat düğmesi

MSP. Genel Sekreteri Öğütan A. altırık:

Demirel yanlış düğmeye bastı, diyor. Kapının açılması için ale basacağına «Otomat» düğmesine bas- tı...

Her halde yeni bir politika ol- duğu için pek acemice düştünlüyor bay Öğütan Altırık...

Kapı ziline basmak için ilk önce otomatın yanması, koridorun aydın- lanması gerekir...

Otomati yakmadan, otomat düğ- mesine basmadan, kapıyı da göre- mesiniz, zil düğmesini de... Hatta bu kafayla, —sahabat dâimide bile olsa— kilitleri de açamazsınız o zi- firi karanlıkta, dil mi efendim?...

ÇARŞAMBA :

İstanbul Çiftliği

CHP. İstanbul Belediye Başkan adayı Ahmet İsvan, 22 yıldanberi Ya- lova'daki çiftliğinde yaşıyormuş...

Aydın kafalı, ileri görüşlü, yalı- kan ve hamleci bir sırat mühendisi olduğu bildirilen CHP. adayı, seçim- lerde ne sonuç alır bilemem...

Fakat... Eğer seçilirse... İstanbul'a çok iyi hizmet edeceğini sanıyoruz... Niçin mi?..

Sayın Atabay, bu kenti yıllardır bir «Çiftlik Ağası» gibi yönetmeye çalıştı... Ve çiftliği çevirdi güzelim İstanbul'u...

Bir doktorun çiftlik yönetimi ile, 22 yıldır çiftlik yöneten bir sırat mühendisinin arasında alibette bu- yuk bir fark olacaktır.

Yeter ki, babaannın çiftliği gibi yönetmesini...

PERŞEMBE :

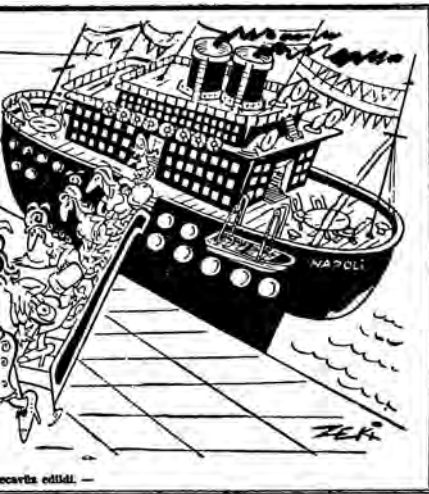
Ağaçlar ve İnsanlar

Bahçemizde genç bir badem ağ-acı vardı.

Bir dalına piftallı ağaç yapılmış- tik... Tuttu...

— Görenler... Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rantey.org>

ecavtı edildi. —

Derken bir başka dalına kayın a-
ğuş yaptı bahçıvan Haydar efendi...
O da tuttu...

Bu kez bir başka dalına Erik ağ-
sı yaprakları istedik... O da tuttu
valaha...

Şimdi her dalında ayrı çiçek açan,
ayrı meyve veren dört cinsiyetli bir
ağacımız var.

Hem sevindim; hem de hay-
retle sormaktan kendimi salmadım:
— Nasil oldu bu Haydar efendi?
Hiç umuz-yordum ben dört çeşit
bitkinin aynı ağaçta birleştiğini!

Bahçıvan Haydar efendi, gevrek
gevrek güldü:

— Becegi! dedi... Ağaç bumar...
Sıyanet adamı dedi ki yanına gel-
mesi sor olsun...

CUMA :

Tanrım seçtiği Bakan!!!

MSP'li köy imamı ile CHP'li köy
öğretmeni, külleniş mangalın kös-
tisi eşleye eşleye konuşuyorlar.
di.

İmam :

— Hoca, hocam! diye güreldi Ce-
nab: Rabûlâlemin'in her peyinde
bir hikmet vardır! Partim, kâ-
leymende olsa da olmama da, bizim
tabii «Bakan larımız vardır her sa-
man!»

Öğretmen :

— Yanılıyoruz imam efendi!..
Anayasa gereğince «Bakan» ları tes-
bit görevi Başbakan'a aittir!..
İmam :

Her Bakan seçilirdi Başka-
kan... Anma ve lakın... er bakam
seçmek her babayığın kân değil
bir bocam!... Tanrı bizim lidertimiz
daha doğar doğmaz «Bakan» yap-
mı... Hemdi de Erbakan!.. Hemdi de
Necmeddin-i Erbakan!..

CUMARTESİ :

«Açıl susam, açıl!»

Bu satırlar yazılırken «Kocayön
koridoru» nda durum vaziyetleri
şöyle:

(CHP. + MSP) kapısında mini-
mumca bir kilit... Ofak bir may-
muncula bemençevlik açılırcekk,
miş gibi iğreti duran bir kilit... A
ma kapi, sıkı sıkıya kapalı...
(CHP. + DP.) kapısında, kilit ki-
li üstüne... Bir yandan CHP'iler

takmış, öte yandan DP'iler... Arın-
ca sürülmüşler arka taraftan...
Ağamasın, açılmasın miniktili, ça-
reri yok...

(CHP. + AP.) kapısı da kilitlen-
miş. Ama anahtarlar kapının önü-
ne asılı... Becektiki bir a bu ana-
htarları umuşbilen... kapının ardına
kaderi açılmasın an meselesi...

(AP. + DP.) kapısında kocamam,
kocakocamam bir anma kilit: (da-
detin bilgeç Çilingirceceği) «de
imad edilmis boyam ve cıkış Paruk
Şükran'ın uşaı parmaklarıyla veril-
miş, «mide ile Borçbeyi rakfasam
taeyan mü-konu sağlam bir kilit»...

(AP. + CHP. + DP. + MSP. +
ODP.) koridorındaki «MSP Kocayön
koridoru» kapısı da kapalı... Bilen di
silireli kase kilitleriyle kapalıbilen...
Şüreyi bilen var mı? Var mı şüreyi
bilen, «Şüreyi bilene i biden var mı?
Belli değil!

— Odun «altın» oldu. —

MSP, elindeki anahtarla baka
baka yol gösteriyor koridor trafiği.
Bır.

— Tüm kilitlerin anahtarları ben-
de... Anahtar boşubuna almışdık
amblem diye... Ağırlarımızda, mil-
birtirilmiş, anahtarlarımızda sal-
lanan bu «Anahtar» nota çilingirinin
tüzümleri «Söi Anahtar» i değildir...

Değildir ama, sol anahtar da ola-
bilir... sağ anahtar da... Kocayön
Kapısı'ndan içeri girmek isteyen her
seyden önce «MSP» gültüğü doğrudur.

Bundan çevrimelirdir anahtar... Bu
doğrultuya çevrilmeyen her görüş
hava sür sonunda: Anahtar ile ge-
çirile deliği bulamaz... Deligi bulsa
anahtar hangi tarafa çevrileceğini
bilmez...

Şaşı da çevrilir bu ana-
htar, sola da... Ne miktara sola çev-
rilir, ne miktara sağa çevrilir... ve ne
zaman kilit açılır, yalnız MSP. bilir
bu işin sürünü...

Evet... Bu satırlar yazılırken aya-
sıl çilingirlerle kilitli apmak için
toplancılar (Kocayön korido-
ru) nda durum vaziyetleri işte böy-
le...

Bu satırlar yayınlanırken kilit a-
çılmış olur mu derinisi?...
Ben, pek sanmıyorum... Ama...

Hiç belli olmaz... «Açıl susam, a-
çıl» deyince kilitli olduğundan açılan
kapılar da vardır...

PAZAR :

«Kabak» demedik,

«Ka» «Bak» dedik!

— Bır «Demirel Başbakan olumsa
demedik... «AP. Genel Başkan Baş-
bakan olumsa dedik...

— Bır «Sakallıların sakalı tesli-
sini demedik... Bır «Özperler mak-
lı keşifini dedik...

— Bır «Kabak» demedik... «Ka»
dedik; sonra da «Bak» dedik...

Şu siyaset ne emek peyinde ya
Rabbim!... Tıpkı çorap üstüğü gibi...
Tıpkı bukaletimin derisi gibi...

Hangi yana, hangi yöne istersen
çek çıkırdın!...

Çekek, çekebildiğin kadar!...

Şemsi BELLİ

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

— Bütün dünyada hemşire okutulan «Kocayön»... —

MAHCUP görüntüsünün altında pastırma bir vaziyet gibi olduğu anlaşılan kahverengi elbiseli, silik tipli fakat gözlerinde zekâ fışkırtılan olan Fahrettin Vazge, sağ eliyle sol elini sıvazlayarak, maun masanın arkasında kır saçları, şişman göbeği ve pos bilyeleri bir kalkan baltığı azametiyle oturan lanamı iş adamı Azmi Bolkancaz'ın kendini nasıl prazante edeceğini düşünüyor. Azmi bey patladı: « Delikanlı, demkinden beri kem kum edip karışmada ellerini öğüştürüyorsunuz. İnsan bir yere girince kendini tanıtır değil mi? »

« Şey beyefendi... Gururunuz ve büyüklüğünüz karşısında şeytim... Ben kendim... bitaba! Fahrettin... Yâni Fahrettin Vazgeç... »

« Kısa kes delikanlı! Beni öyle meşgul edip de şeytim... »

« Özur dilierim beyefendi... Yâni, ben buraya sıdzen bir şey istemeye geldim... »

« Bir şey istemeye mi geldin?.. Sen kimsin ki benden bir şey isteyeksin? Ben tanınmadığım a. damları bir tekmeye kapı dışarı ederim... »

« Tabii edersiniz beyefendi... Kızınız Neriman hanım için... »

« Kızım Neriman hanıma ne olmuştur?.. »

« Bir şey olduğu yok beyefendi... Yâni, kendisiyle samimi ve içten bir şekilde sinemaya gittik de... »

« Ne olmuş gitmişseniz delikanlı? Benim kızım sinemaya da gidebilir, tiyatroya da gidebilir... »

« Tabii gidebilir beyefendi... Bilseniz kendisine ne kadar kendi hislerime, yâni evlenmek istiyorum beyefendi... »

« Sen... Kızım... Yâni Neriman'la evlenmek istiyorsun?.. Bana bak de, likanlı... Benim bugüne bugün yetmiş milyon var... Hepsiyi yesem bin yıla yetirirsem... Sonra sen Neriman'ı nasıl geçindirirceksin?.. »

KENDİNE GEL DELİKANLI

SUAVİ SÜALP

« Sayenizde beyefendi. Yâni ben kendim belediye fen işlerinde muhasebeciyim beyefendi... Yâni hesap üzerine şey yaparım... »

« Nerde olursun o delikanlı... Paralar senin olduktan sonra, öyle karışma geçmiş, şunu yaparım, bunu yaparım diye şeydiorusun... »

« Haklısınız beyefendi... Hayat çok kısa... Yâni pabahi demek istediğim... Geçenlerde ağzınıza lağık lokantaya gittim. Köfte yedim... Köfte sever misiniz beyefendi?.. »

« Sevmem... Yâni severim ama şekerim var... Sonra?.. »

« Yâni şunu demek istiyorum... Bir köfte yediğine göre ve üstüne bir pilav, bir ravanı şeytiğime göre, yirmi lira verdim... Yâni demek istiyorum ki, bana biraz kredi açsanız... »

« Ben... Ben sana ne diye kredi açacağım... Ne diye ulan?.. »

« Siz herkese borç vermişsiniz beyefendi. Ben de yâni sıdzen borç almak şerefine erişmek istiyorum... »

« O başka... Teşekkür ederim. Ben, bu piyasada herkese borç verdim. Herkesin bana borcu var. Meselâ Muazferin üçyüz seksen bin lira borcu var. Necati'yi merdivenlerden attım. Faruk'un saunasını aldım. Yediyüz seksen bin lira borcuna karşılık onu da mahvettim. Kimse Azmi Bolkancaz'ı şey diyemez. Fakat ben hepsinin karşısında şeydirim... O kadar... »

« Biliyorum beyefendi. Siz bu ufkarda bir günüş gibi doğdunuz. Sayenizde binlerce kişi iş buldu. Tesisleriniz bütün her tarafı kapladı. Ben de hem kızınıza talip olmakla ve hem de, yâni arzu ettiğim bir şekilde... »

« Delikanlı, ben mert

adamı severim. İneklik edenli sevmem. Hakikatı biliriz acıdır. Neriman benim kızım değil... »

« Biliyorum beyefendi. Kendisi oş şeydi. Siz o nu Gerede'den... »

« Gerede'den evlilik almadım. Yalandır. Onu Avrupa'dan getirdim. Asıl adı Meri'dur. Ben Neriman kodum. Benı vana kodum mu korum... »

« Tabii korsunuz beyefendi... İşte ben de sizin mazhariyetinize ederek, kızınıza mutlu bir yuva kurmak suretiyle... »

« Kes... Anladık... Şu bononun altına imza at... »

« Anladım beyefendi. Yâni ben ne diye... »

« Nasil ne diye... Ben sana kredi açmıyor muyum? »

« Tabii açıyorsunuz beyefendi... Sağolun... »

« Al şu kalemı yaz... Azmi Bolkancaz'ın borcu olan kıyız bin liraya mürşulan yüz lira aldım... »

« Fakat beyefendi yüz lira az... »

« Al imzanı... Herife bak, hem avans alıyor, hem de imza atmıyor... Kızı sana bedava mı veriyorsun ulan?.. »

« Attım beyefendi fakat... Ben daha kıyız bulıranın... »

« Yüz lirasını aldım diyeceksin değil mi? Her halde yüz lirayı veren o kimse gerisini de verir... Neyse sen şimdi kıızı alına ne yapacaksın? »

« Tabii mesut olmaya, çalısaçığım beyefendi... Şimdi herkes mesut olmaya çalıyıyor... »

« Neyse, ben sana bir iyilik daha yapayım. Benim Akсарay'da bir katım var... »

« Evet beyefendi... »

« Orasını sana üçbin liraya veririm... »

« Fakat beyefendi, üçbin lira kiray ben nasıl... »

« Sana kıyız bin lira kredi açtık. Bal gibi verirsin... »

« Haklısınız beyefendi... Yüz lirayı daha vermediniz... »

« Kendine gel delikanlı... Ben verdiğim parayı bilirim... Demin verdiğim herhalde inkâr etmezsin... »

« Edemem beyefendi... »

« Tabii edemezsin... Neyse sen şimdi eve git. Onda eşyalar var. Gardrop var, komodin var, öteberi var... Yâni orası var... A şağıda bir divan var onu da çıkar. Akşama bizim eve gel. Üç çek odun gelecek onu taşırsın. Sonra Neriman'ı al, sinemaya gidesin... »

« Bu iyiliğinizi nasıl diyecediğim beyefendi? Ellinizi öpeyim... »

« Hayır. Ne münasebet. Ben sizin elini öpeyim... Ne kuyem var... Ben hiçbir zaman iyiliği i. yilik olsun diye yapmam delikanlı... »

« Tabii beyefendi. Yâni sizin gibi büyük ruhlu bir insan... »

« Ben Azmi Bolkancaz olarak hiçbir zaman öyle şeytmedim. Bütün piyasaın içinde tek adamım. İstersem bir günde on milyon bir kaleme mahvederim... »

« Edersiniz beyefendi... »

« İnsanıyet olmalı delikanlı. Tesislerimin ve bunun müvaceshesinde müesseselerime hiç uğramam. Burda hepsini kontrol ederim... »

« Şüphesiz beyefendi... »

« Sen de artık benim adamımsın. En ufak falso-

nu görürsem çıtır çıtır ezerim... »

« Ezersiniz beyefendi... »

« Gözünüzün yaşına bakmam... »

« Bakmazsınız beyefendi. Zaten ben kızınız Neriman hanımı... »

« Sen kimsin de Neriman'ın adını ağzına alıyorsun?.. »

« Beyefendi kızınızı bana verdiniz ya... »

« İtiray sevmem delikanlı. Beni öyle meşgul edip de asabımı bozma! »

« Hatta bono bile imzalamdım. Size kıyız bin lira borcum var diye. Sonra, şey, yüz lira avans alacağım... »

« Kendine gel delikanlı. Karşıda senin büyük bir iş adamı var. Polis marifetliye buradan atılmadan çıkıp git. Yoksa mahvedirim... »

« Beyefendi... Fakat siz bana... »

« Hâh konuşuyorsun ulan!.. Sen kimsin de bana diye konuşuyorsun Defoll... »

« Yoksa yazıhıme ne müesseselerime hücum etti diye seni süründürdüm!.. »

« Beyefendi bari imzalamadığım bonoyu yırtsanız... »

« Ne bonosu?.. Bana bak delikanlı, sabırımı taşıma!.. Zile basarsam kendini nerde bulursun biliyor musun?.. »

« Ve bu suretle Fahrettin Vazge kendini dışarıya zor attı. İmzalamadığı üçyüz bin liralık borç senedine mukabil Neriman'ı bir kere sinemaya götürdüğünü düşündü... »

Suavi SÜALP

ASORTİ RAZİYE

Kömür sıkıntısı çekiliyor.
— Gazeteler —

— Kara kara ne düşünüyorsunuz
ahşap?..
(Nuri BİLGİN — 1st.)

YARDIMSEVER

Ankara, Etilik'te oturan bir ak-
rabamı ziyarete gittim. Yem-
mek vakti gelince masaya otur-
duk. Biz yemek yerken, radyo
da reklamları yayınıyordu. Rek-
lâmda bir çocuk, «Bakkal amca
..... bisküvisi istiyorum» de-
yince, akrabamın büyük çğu
küçük kardeşine:
— Bak o çocuk bisküvi istiyor,
kalıp versene, dedi.
Bizim ufaklık, doğruca bisküvi
kutusuna gidip, bir avuç bisküvi
alarak radyonun üzerine koymas-
mı?.

Necati ÖZTÜRK
İstanbul Gıda Pazarı, Altındağ
Cad. No: 76/B
Dışkapı/ANKARA

YOL

Az gittim,
Uz gittim,
Peri kızıyla
Dere tepe düz gittim
Bir de uyandım ki,
Yataktan aşağı
Bir karış yol gittim.
ALİ ORHAN DAĞDELEN
Kocasinan, Bakkal Ali Kaymaz
elliye, Bakırköy
Bahçelievler/İSTANBUL

— Bu ameliyatı ben yapacağım!..
— Hayır, bu benim branşım!
(Tayfur ŞAPOLYO)

SİZİN İÇİN

DÜĞÜN HEDİYESİ

Bu olayı bana Bodrum'lu bir köylü dostum anlatmıştı:
Yıllar önce şimdiki gibi değirmen fabrikası mı vardı? Ta Bod-
rum'dan hayvana bir yuk buğday sarıp yanına biraz ekmek ve ka-
tık alarak buğdayı öğütmek üzere yola çıktım. Milâs'a yakın
Akarcada bir su değirmeni var, niyet oraya. Ertesi gün öğle-
den sonra varabildim ve saraya girdim.

Üç gün sonra sıram geldi, tahıl öğüttü yola çıktım.
Bir süre sonra ağıktan yürüyemez hale geldim. Param da yok.
Akşam üzeri yol üzerinde bir düğüne rastladım. Yol kenarı-
na hayvana bağladım. Dükür indirdim ve sırf karnımı dökmek
için, tanımadığım düğün evine selâmı çektim.

Herkese düğün şubhının yanına varıp, uğurlu kademli olsun
deyip hediyesini (âdetle göre dâvetiye karşılığı) veriyor. Hemen
çay ikramından sonra dâvetliler sofraya buyur ediliyor.

Araya sıkışıp biz de sofraya oturduk. Yemek az, mide hoş,
dâvetli çok. İki kâş saladım, üç ekme bıldım, sofra tamta-
rık kûru bakır hesabı kaldırdı.

Yanbacağda hazırlanan ikinci sofraya oturmak aklima geldi.
Tanınmamak için kaç ardunda başımdaki şapka çıkıp otur-
dum ve aynı hesap aynı pusula doymadan o sofraya da kalktı.

Bu sefer başıma bir mendil sararak üçüncü sofraya yumul-
dum. Bir ara ev sahibi gencin dik bakışlarından ürker gibi ol-
dum. Dördüncü sofraya konmadığı için köşede oturdum kaldım.
Herkes düğün yurine gitti. Dördüncü sofraya kuruluncaya ka-
dar cebimden bütün kesemi çıkardım ve bir tütün dolayarak çek-
meye başladım.

Canım kahve istedi. İhtiyar bir kadın o arzumı da yerne
getirdi. Kahvenin altına bir soğuk su olsa iyi olacaktı. Seslen-
dim... Aksiliğe bakın, o genç oğlan karşına çıktı. Asık suratı ile
su yerne güzel bir kalayla kolumdan tutup sille tokat kapı dış-
arı etti.

Bir sürü köylü başıma toplanıp konuşmaya başladılar. İçle-
rinden gün görmüş bir:

— Be kardeşim, madem düğüne gelmişsin, âdet yerini bul-
sun diye bir paket çay da mı alamadın?... diye söyledi.

Bu sözler karşısında bir anda tüm insanlık gururum şahlandı:
— Almadığım ne biliyorsunuz?... diyerek gıvallah gösterdim.
Ar belâsına boş hayvana eve döndüm.

Bilmem anlatabildim mi... Anlayana sıvrstnek saz, anlama-
yana davul zurna az.

Ömer ÖZER

Seka Dalaman Müessesesi Personel Servisinde Puvantır
Dalaman/MUĞLA

SEN ANLA YETER

Bir gızlilik var gızlerinde, dedi birisi.

Sence anlaşıyorsa, mühim değil geril.

Hani diyeceğün o ki, yanlış anlama sakın;

Senden ayrılmış yarım, oldum aşk serserisi.

VEYSEL KARASOY — FTT memuru, MANİSA

GİRİNCE GÖRÜRSÜN

Kasabada salgın hastalığa yakalanan bir
kaç kişi vardı. Bu şahıslar her gün gidip aşı
yaptırıyorlardı.

Sağlık Memuru, bu şahısların isimlerini
bildiği için sırs ile içeriye alır, aşılarını yap-
tıktan sonra defterdeki isimlerinin karşısına
işaret ederdi.

O günü tahsilâda vergi yatırmak için iki
arkadaş köyden gelmişlerdi. Sağlık memuru-
nun odası ile tahsilâdan odaları yanına idi.
Sağlık memurunun odasının önündeki kala-
bahçı gören iki arkadaş, kendileri gibi in-
hâsillerde para yatırmaya gelseler sanmederik
onlar da saraya girdiler.

Sıra kendilerine gelince birisi içeriye gi-
rip durdu.

Sağlık Memuru adamın yüzüne bakmadan
aşı olacaklardan sanmederik:

— Ye duyuyorsun, conunu ağsanı dedi.

Adam, yarı tereddüdü, yarı şaşkınlık içe-
ristinde pantolonunu çözüp biraz aşığına in-
dirdi. Sağlık Memuru aşıyı yaptı ve arkasın-
dan da:

— Sen çık, sendem sonraki gelisin. dedi.

Adam aşığına aşığına dışarıya çıkıp, arka-
daş merada benem sonar.

— Kaç tirs aldılar?

Diğeri conunu oğusturarak cevap verir:
— İçeriye girince öğirirsin!

M. Salt KIRBAĞ

E.K.I. İstisat Amiri — Bartın/AMASRA

— Buyrun küçük hanım, şemsi-
yem ve kalbim size açılır!..
(Nuri BİLGİN — 1st.)

İNTİHAR

Yolda birbirlerine sokulmuş
gidiyorlar. Belli ki aşkılar. Fa-
kat, erkek oldukça somurtkan.

Kız soruyor:

— Sevgilim beni seviyor mu-
sun?

— Seviyorum.

— Çok mu?

— Aşığı -yukarı.

— Bak sevgilim benimle evlen-
mezsen kendimi öldürürüm.

—

— Neden cevap vermiyorsun?

—

— Eğer benimle evlenmiyecek-
sen açık konuş. Çünkü, yakında
bana görülicü gelecek, hiç değil-
se onu kaçırmayayım...

Hayrullah CERAN

Adakale sokak No: 89 ANKARA

SUÇLU KİM?

Dâvacıyı bâkim bey

Öylesine yürüyordu ki,

Aldı aklım.

Lâf atınca da,

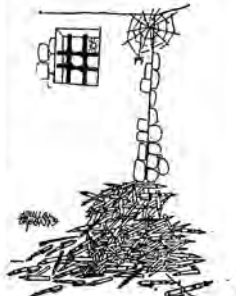
Kırkı kafamı,

Şimdi söyleyin

Şaş bende mi?

Yoksa onda mı?

MAHMUT TURGUT

Yazısız

(Abdullah ORHAN — Maçta/Trabzon)

TALİHİNİZ DALMA AÇIR OLSUN!

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI

(Basın: 20384 - A - 60206 — 193)

Cumhuriyet döneminde TÜRK MİZAHİ

Hazırlayan: AZİZ NESİN

Cumhuriyet dönemindeki en önemli 55 mizah yazarının hayatları, sanatları üzerine yorumlar ve seçilmiş en güzel mizahi eserleri... 70 ünlü yazar 55 mizah yazarının anlatıyor.

Bu eser, AKBABA'nın CUMHURİYETİMİZİN 50. YILDÖNÜMÜ ARMAĞANIDIR.

5 renkli otset kapak, 480 sayfa, flatı 30 lira.

BÜTÜN KİTAPÇILARDA

Genel dağıtım: BATES

• Haftalık Sıyasî Mizah Mecmuası •

SAHİBİ: Ergin Ural, taa'zı iftarını ilmen idare eden Kadri Yavaş, Sekreter: Selami M. Yurdasap. Dizildiği ve basıldığı yer: Akbaba Matbaası. ABONE BEDELİ: Yıllığı 75, altı aylığı 37.50 il. ra. Yabancı memleketlere yıllık 150, altı aylığı 75 lira İDARE YE Rİ: Divanyolu Kiodfeler Caddesi No. 8-10, Daire İstanbul. Telefon: 22 18 11. Fiyat: 150 kuruşlar. Ekstik sayılarımız 150 kuruşluk posta pulu göndermek suretiyle idarehanemizden isteyebilirsiniz.

Adlarımız... Soyadlarımız...

**ERHAN
TİĞLİ**

— 19 —

ÜLKÜ: Yüce dilek, mektüre, ideal demektir. Türktedir. Kız ve erkek adı olarak geçer. İlkokulda bütün çocuklar: «Ülküm, yükselmek, ileriyi gitmek. Varlığını Türk varlığına armağan olsun» derler. Ama büyüdüncü çocu ya yerinde sayar, ya gerigider. Varlığını ise yabancılara armağan eder, oralarda yer içer, rezzer...

UMUT: Umud demektir. Farsça bir addır. Orhon Murad Arzumund dediği gibi «Umit fakirinin umududur», yanıda hiçbir katık olmadan yer ömrü boyunca. Her seçim sonrası ümitlenir. sonra «Son ümidim de bitti, kuş gibi uçtu gitti» diye sarı söyler mevlâ mahzun. Ama çene de havâller dalar, çünkü şairin dediği gibi «İnsan, dünyada hayal ettiği müddetçe yaşar»

MEMELİ ŞİİR

Kız memesi: Gönül yarası
Kadın memesi: Elma lebeli
Erkek memesi: Üzüm kurusu
İster inanır ister inanmayın
Benden söylemesi
Memelerin şahı
Basur memesi

(Ümit Yasas)

ÜNVER: Bu da ün ile Verden meydana gelmiştir. Dilek, İstek İfade eder.

ÜNSAL: Bu da İstek İfade eder. Çocuğumuz ün salınsın, namılı olsun divan anılar babalar bu adı kor çocuklarına. Ama çocu kavusmasın zıplarına. Çünkü birde ünü olmak için ya sinema artisti olmak gerekir ya da futbolcu...

ÜSTÜN: Benzerlerini eeride bırakmış olan. folk anısına gelen Türkçe bir erkek adıdır. Bu ad da ananın böhann dileğini ifade eder.

ÜZEYİR: Kutsal bir kişi demektir. Erkek addır. Az rastlanır. Şimdi is ayağa düştü, nerde kutsal, yüce bir kişi? Olsa bile kimse önem vermez, sözünü dinlemez...

VAKUR: Akr başı anılamına zelen Arapça bir erkek addır. Havvıyatla uğraşan kişilerle yakışmaz bu ad. Onun için, bu adı koyacaklarını çocuğunuz, hava cıva ya da saman doldurmayın kafasına. Ne demisler: «Kafa kalın, beyin boş, tut kuldağın dın çifte kops»

VAROL: Var-ol sözcüklerinin birleşmesinden meydana gelmiştir. Türkçe bir erkek addır. Bu adı taşıyan çocuğunuz kolayca futbolcu, artist, milletvekili gibi çok paralı, alkış getiren bir meslek sahibi olabilir. Adı müsaall!

VASFI, VASİYE: Bir kimse ve ya nesnenin halli sıfatı, övmesine gelir. Her halde, bu adı seçen analar babalar, çocuğumuz derhal belli olsun, özellikleriyle hemen bilinip tanınsin ve övülsün amacı gütmüş olacaklar...

VASİF: Bıldiren, öven anılamına gelen Arapça bir erkek addır.

«O gül endam bir al şale bürünsün
Yürüsün
Ucu gönülüm kırıldınca sürünsün
Yürüsün
Alıp ayağa (kucaka) bu çağında
meyan-ı nazın (nazlı) gelin!
Saran ol servadı (serv boyunu)
Vasfi görünsün yürüsün»
(Vasfi)

VECD (İ): Kendinden geçecek de-
recede Tanrı sevgisine dalma, yük-
sek heyecan anılamına gelen eski bir
erkek addır. Şimdi vecd daldan falan
yok, herkes paraya dalyor.

«Sebu zanuda sağ elde yâr
ağus-u vuslatla
Bu tarz-ı has ile meclis acep
rindane olmas mı»
(Vecd)

(Şarap testisi dışı üzerinde, kadeh
elde, sevgili kucakta, bu özel du-
runilma içli meclis rind meclisi ol-
maz mı?) Olur efendim oluurt...

VEDİA: İnam, emanet, saklanıl-
mak üzere bırakılan şey anlamına
gelen Arapça bir kadın addır. Tov-
fik Fikret, gençlere şöyle seslenir:

«Bir sey senin deşar sana ferda
(gelecek, yarın) vedidiar»

VEFA: Söde durma, ödeme anı-
lamına gelen Arapça bir addır. Bugün
sadece bir semt ve kulüp addır. İn-
san adı olarak pek geçmez, çünkü
sözlet olanlar bile sözünde dur-
mayır ve her şeyi mahkeme-i kul-
daya havatıyor...

VEFİK: Uygun, aynı fikirde anı-
lamına gelen Arapça bir erkek addır.
Ünlü ad: Vefik Paşa.

Bu adı taşıyanlar iyi memur o-
lur, çabuk yükselir...

VEHİBİ, VEHBİYE: Tanrı vergisi
anlamına gelen Arapça bir addır.
«Anlaşıldı vebbinin kerrakesi diye
bir deyim vardır. Sümbülzade Veh-
bi, bir kadın düşkünlü söyle anla-
tır:

«Caygâh (yer) etmiş idli Kışgân-ı
Kızların taşı yaradı başın
Bir ziyafet bulunsaydı gidi
Yedilği cümle kadınbuldu idli»

VELİ: Sahip, sorumlu kimse, e-
rmiş anlamına gelen Arapça bir
erkek addır. Ali Veli kırkdokuz eli-
li, adı belli diye bir tekerleme ar-
dır. Biz besleyenler velinimimiz
dür. Ama seçindere seçime hatırlar,
bayramdan bayrama elini ö-
perir...

«Veli Bey konuşmas İçer
Kimsa bilmez derdini
Bilgi demis bilim demis ten demis
Kötüye yormuşlar fikrini
Okutmuş kitaplarını harez
Şarkıya vermiş kendini»

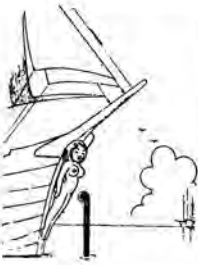
(Can Yücel)

(Devamı var)

(Benson Reklam: 28 — 194)

MİLLETLER GÜLÜ YOR.

YAMAS

Soyunma yasağı

Sıcak bir yaz günü, bir genç kız soyunup tam güle gireceği sırada bir erkeğin:

— Affedersiniz matmazel, burada yıkanmak yasaktır, demekle ikraklı döndü ve ne yapacağını şaşırması bir halde:

— Peki ama bunu neden soyunmadan önce haber vermediniz? diye sordu.

Adam pışkınlıkla karşılık verdi:

— O zaman ne diye haber veriyim? Soyunmak yasak değil ki!

Tedavi ücreti

Doktor, tedavi ettiği ağır bir hastayı ila etmişti. Onu son bir defa muayene ettikten sonra:

— Tehlikeli olan hastalığınızı atlatmış için çok mutluyum, dedi. Artık bir ay önceki adam değilsiniz.

Hasta, mahnalı bir gülümseme ile:

— Mükemmel! diye haykırdı. Şu halde doktor, vizite ücretinizi diğer adaman isteyiniz.

Müşkül durum

Yeni evliler balayına çıkmışlardı. Bir otele indiler. Resepsiyondan odalarının anahtarlarını alırken orada duran genç ve güzel bir kadın, damadı selamladı:

— Merhaba sevgilim! dedi. Birdenbire yeni evlilerin aralarına bir soğukluk girdi. Kadın, odalarına çıkınca:

— Sana merhaba diyen kadın kimdi? diye bağırdı. Adam endişeyle:

— Ne olursun sus, dedi. Şu anda ona senin kim olduğunu nasilsiz edeceğimi düşünüyorum...

— Korkmamışsınızdır inşallah... Bu benim Paris'te ilk araba kullandım...

Karşılık

Üstü başı perişan bir adam, zengin bir işkoçyalının kapısı önünde durur, gitar çala. rak şarkı söylemeye başlar.

Bir süre sonra da kendisini pencereden dinlemekte olan ev sahibine seslenir:

— Mister, her halde keyiflenmişsinizdir, bunun karşılığı vermek istersiniz tabii.

Zengin işkoçyalı başını sallayarak:

— Şüphesiz... Söyle bakayım, benim de sana hangi şarkıyı okumamı istiyorsun?..

Boşanma sebebi

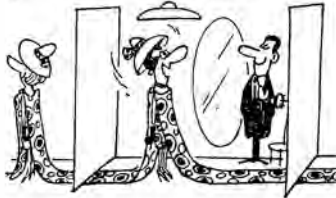
Mahkemeye boşanmak için başvuran ada. ma hakim sordu:

— Karımın sızi hiç sevmediğini söylüyorsunuz. Nasıl anladınız bunu?

— Geçenlerde merdivenlerden bodruma inerken kayıp düşmüştüm.

— Sonra?

— Karımın koşup beni kaldırmaması baktır. lükten odun getirtiver.

— Bu elbisenin tek olduğunu ümit ederim!...

Sarhoşluk

İki arkadaş ila bir gece geçir-mişler, adamakıllı içmişlerdi. Ol-dukça dumanlı kafalarla araba ile evlerine döniyorlardı. Bir a-rahık biri diğere bağırdı:

— Dikkat, kaldırıma çıktın!

Oteki bir kahlaha attı:

— Nece... Arabayı sen kullan-mıyor muydun?..

Şarapçı

Doktor, hastasına:

— Karımızda ne kadar çok su var! dedi.

Hayretle başını sallayan hasta:

— Hayret! dedi. Oysa ki ben şaraplan başka şey içmem!

Acele işe şeytan karışır

Bir evin kapısını çalan musluk tamircisi:

— Banyonuzun musluğunu tamir ettirmek için beni çağır-mışsınız, dedi.

Ona kapıyı açan adam hayretle:

— Ne münasibet, ben kimseyi çağırmadım, diye cevap verdi.

— Sız mösyö Jean Armand değil misiniz?

— Hayır. O buradan çıkalı altı ay oldu.

Muslukçu hiddetle:

— İnsanlarla alay etmekten zevk alanlar çoğaldı! diye bağırdı. Hem acele iş için adamı çağırırır, hem de kalkıp ev de-giş-tirilir!..

YAMAS

Balayında

Yeni evlenmişlerdi. Adam ellî yaşında, kız yirmi yaşındaydı. Balayına çıktılar. Bir otele indiler, adam garsonu çağırdı:

— Yeneğimizi odamıza getirin, dedi.

— Emredersiniz, diye garson cevap ver-di. İçki ister misiniz?

— Evet. Bira getiriniz.

Garson:

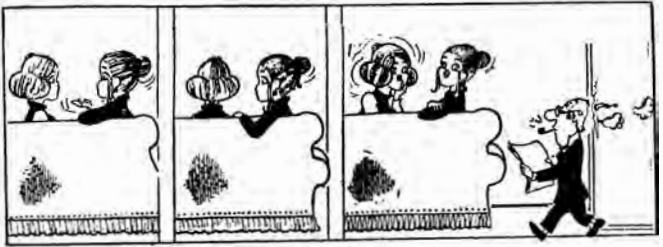
— Bira yerine şampanya getirsem, diye fısıldadı. Billirsiniz, bira insana uyusukluk ve-ri-r.

— Otur, şampanya getirin.

Ertesi akşam yaşlı koca, bir istekleri olup olmadığını soran garsona:

— Bu gece benim için şampanya, karım için de bira gönderin, dedi.

Dünya
KARİKATÜRLERİ

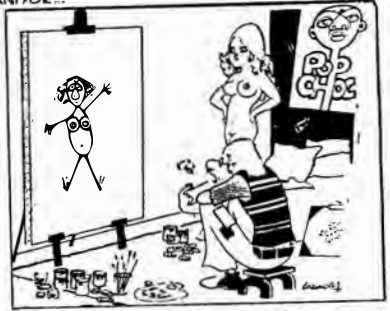
-İNSAN GENÇKEN...
HAYATININ ERKEĞİ
YAKIŞIKLI, İNCE...

-UZUN BOYLU,
GENÇ VE HOŞ BİRİ
OLACAK SANIYOR...

-OYSA HERŞEY TAM
TERSİNE ÇIKIYOR!..

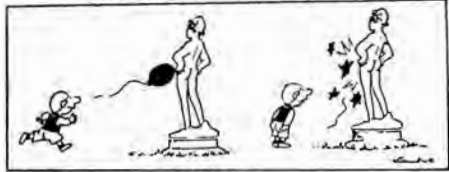
YAZISIZ

BU DA SORU MU YANİ?.. KİMİN RESMİ
OLACAK, ELBETTE SENİN!..

-EHLİYETİMİ SİZE GÖSTERMEK
İSTEMİYORUM... ORADAKİ RESMİM
İYİ ÇIKMAMIŞ ÇÜNKÜ!..

YAZISIZ

-SİZE SÖYLEMEYE UTANIYOR... DİKİLMESİ
GEREKLİ BİR DÜĞMESİ VAR... PANTOLONUNDA!..

İŞ BANKASI ŞÖLENİNE ÇAĞRI

Binlerce aileyi,
binlerce tasarruf sahibini
bir anda mutlu edecek
bir şölene davetlisiniz.

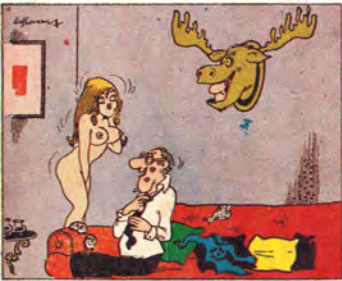
Tasarruflarınızı
31 Aralık tarihine kadar
Türkiye İş Bankasında çoğ
20 Milyon lira tutarındaki
zengin para ikramiyelerinden
yararlanınız.

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... fedakarlığının emniyetidir

- SİZ, HİÇ OLMAZSA HASTALARINI ZİN MORALİNİ DÜZELTİYORSUNUZ!

- HADİ CANIM KARIMI NEREDEN GÖRECEK MİŞSİN!

- KORKMAYIN.. SİZİ ÖNCE UYUTACAĞIZ!

